

Dönem : 3
Toplantı : 4

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 913

Kimlik bildirme kanunu tasarısı ve Adalet ve İçişleri komisyonları raporları (1/711)

T. C.

Başbakanlık

3 . 10 . 1972

Kanunlar ve Kararlar Tetkik Dairesi

Sayı : 71-1463/10186

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İçişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına arzı Bakanlar Kurulunca 23 . 9 . 1972 tarihinde kararlaştırılan «Kimlik Bildirme kanun tasarısı» ve gerekçesi ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygıyla arz ederim.

Ferid Melen
Başbakan

KİMLİK BİLDİRME KANUNU TASARISI GEREKÇESİ

Millî güvenlik, kamu düzeni, kamu, toplum ve kişi yararı yönünden, ülkemizdeki nüfus yerleşimi ve hareketlerinin; yabancıların geliş, gidişlerinin, kaldıkları ve çalıştıkları yerler itibarıyla tespiti ve izlenmesi zorunluğu vardır.

Vatandaşın seyahat , dilediği yerde oturma ve dilediği alanda çalışma hürriyeti Anayasa ile sağlanmış temel haklardan olmakla beraber kamu güvenliğini ve düzenini sağlamakla görevli Devlet örgütlerinin bu konuda bâzı bilgilere sahibolması gerektiği ve bunun büyük önemi çok açık bir gerçektir. Esasen, bu bilgilerin toplanmasını sağlamak maksadıyla, Anayasaya uygun olarak alınacak kanunî tedbirlerin yukarıda sözü edilen temel hakların özü ile doğrudan doğruya bir ilgisi de bulunmamaktadır.

Bunu sağlamak için 10 . 6 . 1930 tarihinde çıkarılan 1704 sayılı Otel, Pansiyon, Ticarethane ve sair umumî müesseselerde oturan ve çalışanların hüviyet varakası vermeleri mecburiyetine dair Kanun, 14 . 1 . 1933 tarihinde 2099 sayılı Kanunla tadil ve tashih edilmesine rağmen, çok ve çabuk değişen ve gelişen günümüz ihtiyaçlarına cevap veremez hale gelmiş bulunmaktadır.

Sözü geçen kanuna göre otel ve buna benzer yerleri işleten veya idare edenlerin, ilgili zâbita makamlarına vermek mecburiyetinde olduğu beyannameleri, müessir bir müeyyidenin bulunmaması sebebiyle, zamanında teslim etmedikleri veya noksan beyanda bulunmak suretiyle kanunla kendilerine yüklenmiş olan bu ödevi yerine getirmedikleri uygulamalardan anlaşılmıştır.

Diğer taraftan, kanun kapsamına giren konaklama yerlerinde kalan kimselerin, doldurup imzalamak zorunda oldukları hüviyet varakalarındaki suallerin çok teferruatlı tertip edilmesi sebebiyle doldurmaktan kaçındıkları ve bu durumun, o yerin işleticisi ile müşterilerin arasında çekişmelere yol açtığı yine uygulamada görülmüştür. Bilhassa yabancı turistlerin bu halden tedirgin oldukları tespit edilmiştir.

1704 sayılı Kanunun yukarıda belirtilen aksaklıklarını gidermek, müessir müeyyideler ve günün şartlarına uygun yeni hükümler getirmek maksadıyla konuyu tüm olarak düzenleyen bu kanun tasarısı hazırlanmıştır.

Bilhassa büyük şehirlerimizde, birçok daireleri olan binaların yapımı ile yeni bir iş dalı olarak ortaya çıkan kapıcılık hizmeti, zâbita bakımından üzerinde durulması gereken bir konu da yaratmıştır. Zira, binada oturan kimselerin şahsi veya ortak hizmetlerini görmek maksadıyla istihdam olunan kapıcılardan az da olsa bir kısmının, bina sakinlerinin can ve malına karşı işlenen suçlarda, sakinler hakkında malik oldukları bilgi ve vasıtalarla bina içinde suç işleyen şahsa yardımcı oldukları, hattâ suçu bizzat itikâp ettikleri tespit edilmiştir. Bu kabil hallerde, suç işleyen veya suça yardım eden kapıcının kimliğinin tam olarak bilinmemesi zâbitanın soruşturma görevini güçleştirmektedir. Bu sebeple, bina kapıcılarının ve bu gibi binalarda çalıştırılan kaloriferci, bekçi, telefoncu gibi idarî ve teknik yardımcı hizmetlerde çalıştırılanların işe başlamalarını takibeden üç gün içinde, binada oturan kişi veya bu kişiler adına sorumlu yönetici tarafından kimlik belgesi doldurulmak suretiyle genel zabıta karakoluna verilmesi öngörülmüştür.

Tasarının düzenlemekte olduğu yeni bir konu da, şehir, kasabalarda, köylerde, belediye ve köy sınırları içinde, konutlarda, ticaret ve sanat maksadıyla açılan her türlü işyeri ve benzeri yerlerde, öğrenci yurtlarında, resmî daire ve müstemilâtında kalmakta ve barınmakta olanların kimliklerinin tespiti için, bu yerlerin sorumlu kişileri tarafından kimlik belgesi doldurularak mahallî genel kolluk örgütüne verilmesidir.

Tasarı ile getirilen başka bir önemli yenilikle, 1704 sayılı Kanunda, kanuna eklenen bildirim örneklerinin, değişen durum ve şartlara uyumun, kanun değişikliğine gidilmeden süratle sağlanabilmesi; bu suretle uygulamanın aksamadan aralıksız sürdürülmesi için, kanun yapma tekniğine uygun olarak, yönetmelikle düzenlenmesi cihetine gidilmiştir.

Bâza yükümlülüklerin uygulama yeri ve zamanı, hem vatandaşı, hem de resmî görevlileri devamlı gereksiz işlemlerden kurtarmak bakımından, tasarıda İşleri Bakanının takdirine bırakılmıştır.

Yükümlülük konuları, yükümlü ve sorumlular, birbirine karışmaması için, ayrı ayrı maddelerde gösterilmiştir. Tasarıda madde adedinin ekisine göre çok görülmesi, hâcinden ziyade, sağlanmak istenilen bu açıklıktan ileri gelmektedir.

Demokratik idare tarzına sahip Batı memleketlerinde de çeşitli şekillerde uygulandığı bilinen kimlik bildirme sisteminin tesisi ile elde edilecek bilgiler, kolluk hizmetlerinin yürütülmesinde büyük faydalar sağlayacağı gibi, kamu hizmetlerini ifa eden diğer kuruluşlar için de, gerektiğinde, yararlanılacak değerli bir kaynak olacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Kanunun kapsamına giren yerleri ve uygulanacak halleri göstermektedir.

Özel bir statüye sahip olmaları sebebiyle askerî konaklama, dinlenme ve kamp tesisleri ile Ordu evleri Kanunun kapsamı dışında bırakılmıştır.

Madde 2. — Maddede sayılan her türlü özel veya resmî konaklama yerleri, dinlenme ve huzur evleri, özel sağlık müesseseleri, dîmî ve hayır kurumlarının sosyal tesislerinin sorumlu işleticilerinin, yerli veya yabancı o yerde kalmakta olanların kimlik, geliş ve ayrılış kayıtlarını muntazam olarak tutmaları mecburiyeti konulmuştur.

Aynı konuda halen uygulanmakta olup bu kanunla yürürlükten kaldırılmakta bulunan 1704 sayılı Kanunun kapsamına giren konaklama yerlerinde, kalmakta olanlar için, bu yerlerin sorumlu yöneticileri tarafından düzenlenen hüviyet varakalarının 24 saat içinde zâbita idarelerine verilmesi mecburiyeti, bu kanunla kaldırılmaktadır. Zira 1704 sayılı Kanunun yürürlüğe konulduğu 1930 yılında oldukça sınırlı olan turistik hareketlerin, çeşitli faktörlerin tesisiyle günümüzde geniş bir hacim ka-

zamanı karşısında, konaklama yerlerinde kalanlar için düzenlenen hüviyet varakalarının zabıtaya tevdiinin, gerek konaklama yeri sorumluları, gerek bu belgeleri muhafaza ile yükümlü zabıta idareleri bakımından büyük bir külfet teşkil ettiği anlaşılmış bulunmaktadır.

Bu sebeple, genel zabıta örgütlerinin, kanunun kapsamına giren konaklama yerlerinde kalmakta olanlar için, o yerlerin sorumlu yöneticileri tarafından tutulacak kayıtları her zaman inceleyebilme yetkisine sahip kılınması yeterli bulunmuş ve işleticilerin bu kayıtları her an incelemeye hazır bulunması öngörülmüştür.

Diğer taraftan bu kayıtların, Devlet adına istatistik düzenlemekle görevli Devlet İstatistik Enstitüsüne, talep halinde verilmesi zorunluluğu konularak, kamu hizmetlerini ifa eden diğer kuruluşlar, özellikle, turizm politikasına yön verecek plân çalışmalarını yürüten Turizm ve Tanıtma Bakanlığının yararlanacağı istatistikî verilerin sağlanması cihetine gidilmiştir.

Madde 3. — İkinci maddede sayılan konaklama tesislerinin sorumlu işleticilerinin kimliklerinin, müessese sahibi tarafından, tesis açılmadan önce en yakın zabıta kuruluşuna bildirilmesi öngörülmüştür. Bu suretle kanunun uygulanmasında sorumluluk verilen, aykırı hareketleri ceza tehdidi altında bulunmaları itibarıyla zabıtaya muhatap olacak kişilerin önceden belirlenmesi mümkün hale getirilmiştir. Sorumlu işleticinin değişmesi halinde de aynı şekilde hareket olunacaktır.

Sorumlu işletmecilere bu kanunla verilen görev ve yükümlülüğün, işletmeci tarafından yöneticilere devri mümkün kılınmakla beraber, bu devrin işletmecinin sorumluluğunun devri anlamına gelmeyeceği ve bu halde işletici ve yöneticinin müştereken sorumlu olacakları açıkça belirtmek suretiyle, her iki görevlinin, kanunun uygulanmasında gereken dikkat ve titizliği göstermelerini sağlamak amacı izlenmiştir.

Madde 4. — İkinci maddede sayılan tesislerin sorumlu işleticilerinin, müesseselerinde sürekli veya geçici olarak çalıştırdıkları kimseleri, örneğine uygun kimlik bildirme belgesi doldurmak suretiyle, işe başlamalarını takriben 24 saat içinde, müessesenin alan itibarıyla bağlı olduğu en yakın kolluk örgütüne bildirmeleri zorunlu kılınmıştır. Müessesede çalışmakta olan bir kimsenin ayrılışı halinde de aynı usulle bildirim yapılacaktır.

Bu kabül müesseselerde çalışmaya başlayanlara, kolluk örgütüne bildirilmesinden sonra sorumlu işletici tarafından doldurulup onaylanan bir kimlik kartı verilmesi uygun görülmüştür.

Madde 5. — Genel gerekçede belirtilen sebeplerle, binalarda kapıcı, kaloriferci, bahçıvan, bekçi gibi yardımcı hizmetlerde çalışanların kimlikleri, mahallî genel kolluk örgütüne kimlik bildirme belgesi ile bildirilecektir. Bu bildirim yapmakla yükümlü olanlar ve belgenin verilmiş süresi maddede açıkça belirtilmiştir.

Madde 6. — Şehir, kasaba ve köy sınırları içindeki konutlarda, ticarî ve sınaî işyerlerinde, öğrenci yurtları ve benzeri yerlerde kalanlar ve çalışanlar ile resmî binalar ve müstemilâtında yatarak kalmalarına yer gösterilenler için kimlik belgesi verilmesi öngörülmekte, bu belgeyi doldurmak ve genel kolluk örgütüne vermekle yükümlü olanlar gösterilmekte ve belgenin verilmiş usul ve süresi saptanmaktadır.

Madde 7. — Geçici yer değiştirmelerde verilmesi gereken bildirim yükümlülerini ve usulünü düzenlemektedir.

Madde 8. — Kat mülkiyetine tabi taşınmaz mallarda, yönetici veya yönetim kurulunun bu konuda yetkili kıldığı bir üye, kanunun uygulanmasında görevli ve sorumlu kişiler olarak ele alınmıştır. Bu görevin gerçeği şekilde yerine getirilebilmesi için, özellikle, binada bildirim dışı bir kimsenin bulunup bulunmadığı hususunun tespitine dair yükümlülük karşısında, kanunun 6 ncı maddesinin (a) bendine göre aile reisleri tarafından yetkili kolluk örgütlerine verilecek belgelerin bir örneğinin bu yöneticilere verilmesi gerekli görülmüştür.

Madde 9. — Madde, kimliğini resmî belgelerle ispatlamayan kişilerin tesislerde, konut ve işyerlerinde çalıştırılmasını yasaklamaktadır. Kanun kaçaklarının himaye görmek suretiyle kolluğun takibinden kurtulmalarına yol açan bir sebep bu hükümle ortadan kaldırılmaktadır. Maddede açıklandığı üzere, bu yasağa aykırı hareket halinde sorumlu, bu kanun hükümlerine göre c yer için kimlik bildirme belgesini yetkili idareye vermekle yükümlü tutulan kişi olacaktır.

Madde 10. — Kahvehane, oyun salonu, kulüp, lokal gibi mevzuat gereğince kapanış saatleri geç olan yerlerde, bir zaruret olarak, sahiplerinin ve çalıştırdıkları kimselerin yatmalarına imkân sağlanmakla beraber, bu yerlerin kolluk takibinden gizlenmek isteyen kimseler için bir sığınak teşkil etmemesi bakımından, başkalarının kalmaları yasaklanmıştır.

İkinci fıkrada, günün her saatinde faaliyet göstermesi mutad olan veya belli zamanlarda büyük halk kitlesini toplayıcı nitelik arz eden fuar, panayır, sergi ve pazar gibi ticarî ve sosyal faaliyet merkezlerinde, diğer şehir ve kasabalardan gelen kimselerin dinlenmelerini sağlayacak tesislerin bulunmaması veya yetersizliği halinde sabahçı kahvesi ve benzeri diğer tesislere, bağlı oldukları kolluk örgütünün ve ilgili mahallî idarenin görüşü alınarak mahallin en büyük mülkiye âmiri tarafından geçici veya sürekli olarak izin verilmesi suretiyle halkın bu yerlerde kalabilmeleri uygun mütalâa olunmuş ve bu yerlerde kalanlar için bildirim yapılmaması öngörülmüştür.

Madde 11. — Kat mülkiyetine tabi binalarda oturan kimselerin tespiti ve binanın ortak faydalanılan yerlerinde emniyetin sağlanması için, yönetici ve kapıcılara kontrol görevi verilmiş ve bütün kat sahipleri, kiracılar ve binada çalışanlar bu konuda yöneticiye yardımcı olmak ve gereken bilgileri vermekle yükümlü tutularak yöneticinin görevini gereği şekilde yapmasına imkân sağlanmıştır.

Böylece, kolluk mensupları bu kabül binalarda yaptıkları araştırmalarda, karşılarında, gerekli bilgilere sahip ve sorumluluk taşıyan kişileri muhatabolarak bulabileceklerdir.

Madde 12. — Kanunun uygulanmasıyla ilgili ayrıntılı hükümlerin bir Yönetmelikle belirtilmesi öngörülmüştür.

Madde 13. — Kanunun 6 nci maddesinin (a) bendine göre köy sınırları içindeki konutlarda oturan ve çalışanlardan; 7 nci maddesinin (a) bendine göre geçici yer değiştirmelerde konutlarda 30 günden fazla kalacak misafirler için; 7 nci maddesinin (b) bendine göre de yaylak ve kışlak gibi yerlere mevsimlik olarak göçenler için, kanunda belirtilen kişiler tarafından bildirim verilmesi usulünün, uygulama alanı bakımından genişliği düşünülerek, kolluk örgütlerinin imkânları ile kanunun maksadının bağdaştırılması için, bu hükümlerin gereken hallerde uygulanması bakımından, bir ilin sınırları içinde Vali, ülkenin tamamı veya birden çok ili içine alan yerlerinde İçişleri Bakanını yetkili kılınmış bulunmaktadır.

Madde 14. — Anlamı açıktır.

Madde 15—16—17. — Kanun hükümlerine aykırı hareket edenler için uygulanacak cezaları düzenlemektedir.

Madde 18. — Bu kanunda yazılı suçlara ilişkin davaları görmekle yetkili adli merci belirtilmekte ve hükmün, kanunî engelleyici bir sebep olmadıkça en geç bir ay içinde verilmesi öngörülmekte uygulamada müessiriyet sağlanmaktadır.

Madde 19. — Yürürlükten kaldırılacak kanunları göstermektedir.

Geçici Madde 1. — Kanunun yayımı tarihi ile 12 nci madde gereğince hazırlanacak Yönetmeliğin yürürlüğe giriş tarihi arasında mevzuat boşluğu bırakılmaması amacıyla, bu süre içinde yürürlükteki kanunların uygulanmasına devam olunacağı açıklanmıştır.

Geçici Madde 2. — Kanunun yayımı tarihi ile 12 nci maddede belirtilen Yönetmeliğin çıkış tarihi arasında geçecek süre içinde, bâzı hükümlerin gerekli görülen yerlerde uygulanması için İçişleri Bakanına yetki verilmektedir.

Geçici Madde 3. — 12 nci maddedeki Yönetmeliğin altı ay içinde çıkarılması öngörülmektedir.

Madde 20. — Kanunun yürürlüğe girişini düzenlemektedir.

Madde 21. — Kanunu yürütecek makam gösterilmiştir.

Adalet Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Adalet Komisyonu
Esas No. : 1/711
Karar No. : 88

29 . 5 . 1973

Yüksek Başkanlığa

Kimlik Bildirme kanunu tasarısı, Komisyonumuza havale edilmiş olmakla ve Hükümet temsilcileri de hazır bulunduğu halde, tetkik ve müzakere edilmiştir.

Tasarının; 15, 16, 17 nci maddeleri dışında kalan diğer maddeleri, uygun ve yerinde mütalâa olunarak aynen kabul edilmiştir.

Türk Ceza Kanunundaki bu nevi fiillere verilen cezalar arasındaki ilgiyi, suç ile ceza arasındaki dengiyi temin etmek ve kabahat nev'inden olan bu fiillerin faillerine ceza kararnamesiyle de ceza tâyin etmek imkânı sağlamak için 15, 16, ve 17 nci maddeler tadil edilmiştir.

Keza; aynı nedenlerle tekerrürde genel hükümlerin uygulanması daha âdil olacağından, özel tekerrüre metinde yer verilmemiştir.

Havalesi gereğince İçişleri Komisyonuna gönderilmek üzere işbu rapor Yüksek Başkanlığa saygıyla sunulur.

Adalet Komisyonu Başkanı
Kırklareli
M. Atagün

Sözcü
Sivas
T. Koraltan

Kâtip
Çanakkale
M. H. Önür

Hatay
T. Köseoğlu

Kars
İ. H. Alaca

Kırşehir
C. Eroğlu
İmzada bulunamadı

Konya
O. Okay
İmzada bulunamadı

Kütahya
F. Azmioğlu

Manisa
II. Okçu

Niğde
M. Ocakçioğlu
İmzada bulunamadı

İçişleri Komisyonu raporu

Millet Meclisi
İçişleri Komisyonu
Esas No. : 1/711
Karar No. : 36

12 . 6 . 1973

Yüksek Başkanlığa

Kimlik Bildirme kanunu tasarısı Komisyonumuza, Adalet Komisyonu raporu ile birlikte havale edilmiş olmakla, ilgili Bakanlık temsilcileri de hazır bulunduğu halde tetkik ve müzakere edilmiştir.

Turistik yerler ile konaklama yerlerinde yöneticiler tarafından tutulacak kayıtların yetkili zabıta tarafından inceleyebilme yetkisine sahip kılınması ve işletmecilerin bu kayıtları her an yetkili âmirlere kontrola tabi tutulmasını öngören kanun tasarısı Komisyonumuzca yerinde görülerek maddelerin müzâüeresine geçilmiştir.

Komisyonumuzca, Adalet Komisyonu metni müzakereye esas alınmıştır.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 21 nei maddelerle, geçici 1, 2 ve 3 neü maddeler tasarı metninde olduğu gibi aynen kabul edilmiş, Adalet Komisyonunca değiştirilerek kabul edilen 15 nei maddedeki para cezası yeterli görülmemeyerek 500 liradan 2 000 liraya kadar çıkartılmak suretiyle Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Adalet Komisyonunca değiştirilerek kabul edilen 16 nei maddedeki para cezası fazla görüldüğünden bu miktar 100 liradan 600 liraya kadar indirilerek madde bu şekli ile kabul edilmiştir.

Adalet Komisyonunun metnindeki 17 nei madde Komisyonumuzca da yerinde görülerek aynen kabul edilmiştir.

Yapılan bu değişikliklerle tasarı Komisyonumuzca kabul edilmiştir, tasarının ehemmiyetine binaen öncelik ve ivedilikle görüşülmesi temennisiyle işbu raporumuz Genel Kurulun yüce tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Komisyon Başkanı
Kayseri
H. Nakiboğlu

Başkanvekli
Gümüşane
M. Karaman

Sözcü
Malatya
A. Karaaslan

Kâtip
Çanakkale
M. H. Öner

Adıyaman
A. Turanlı

Ankara
O. Eren

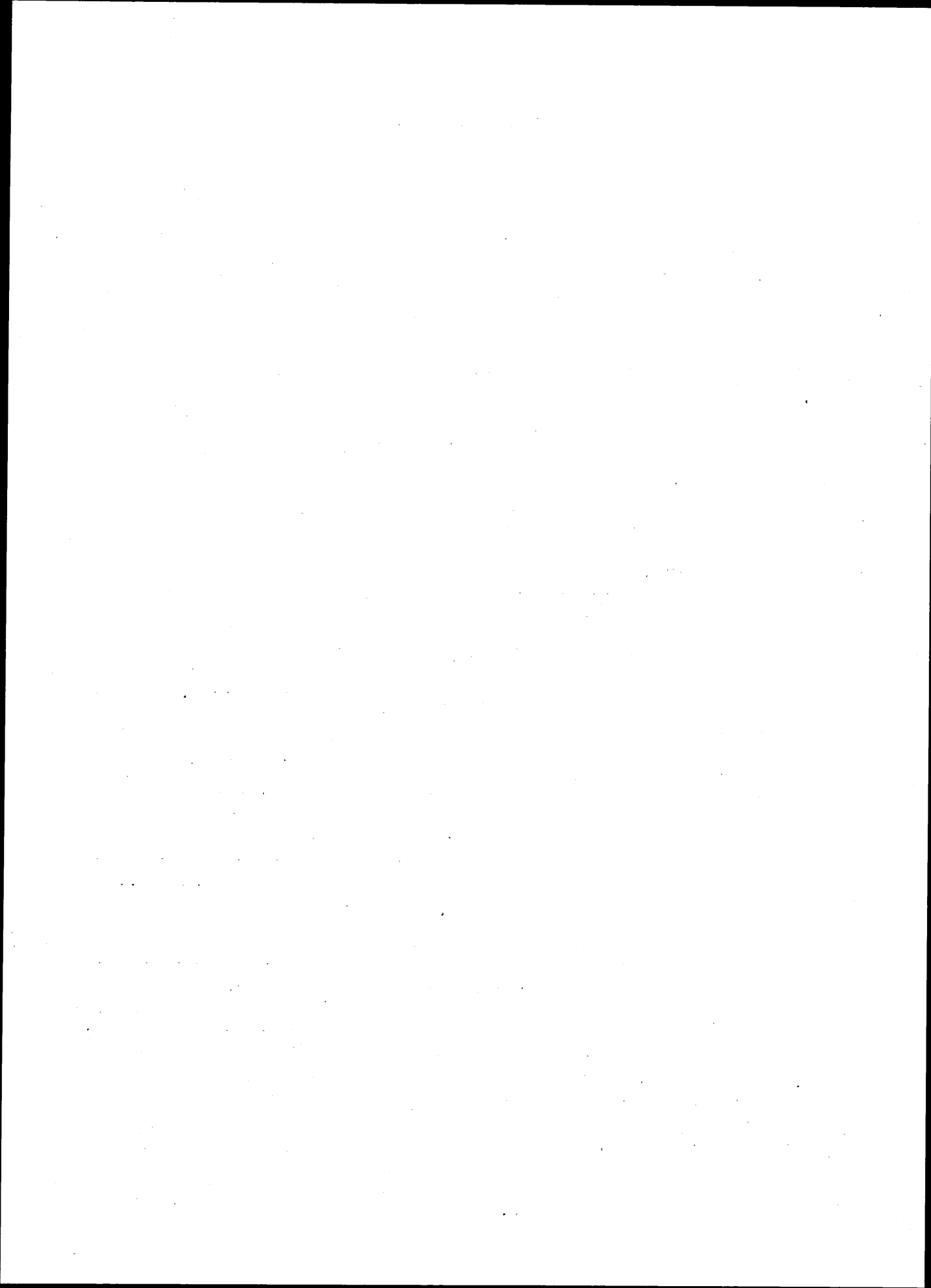
Ankara
İ. S. Hatipoğlu

Denizli
A. Uslu

İzmir
M. Daldal
İmzada bulunamadı

Rize
S. Z. Köseoğlu

Tekirdağ
O. Öztrak
İmzada bulunamadı

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Kimlik Bildirme Kanunu Tasarısı

MADDE 1. — Bu kanunda sayılan, özel veya resmî her türlü konaklama, dinlenme, bakım ve tedavi tesisleri ve işyerleri ile konutlarda geçici veya sürekli olarak kalanlar, oturanlar, çalışanlar ve ayrılanların kimliklerinin tespiti ve bildirilmesi bu kanunun hükümlerine göre yapılır.

Askerî konaklama, dinlenme ve kamp tesisleri ile Ordu evleri bu kanunun kapsamı dışındadır.

MADDE 2. — Otel, motel, han, pansiyon, bekâr odaları, kamp, kamping, tatil köyü ve benzeri her türlü, özel veya resmî konaklama yerleri ile özel sağlık müesseseleri, dinlenme ve huzur evleri dinî veya hayır kurumlarının sosyal tesislerinin sorumlu işleticileri, bu yerlerde ücretli veya ücretsiz, gündüz veya gece, yatacak yer gösterdikleri yerli veya yabancı herkesin kimlik ve geliş - ayrılış kayıtlarını, örneğine ve usulüne uygun şekilde günü gününe tutmak, genel kolluk örgütlerinin her an incelemelerine hazır bulundurmak, Devlet İstatistik Enstitüsüne, talebi halinde vermek zorundadır.

MADDE 3. — İkinci maddede sayılan tesislerin sorumlu işleticilerinin kimlikleri, tesis açılmadan evvel müessesenin sahibi veya kanunî temsilcisi tarafından örneğine uygun şekilde, en yakın kolluk örgütüne bildirilir.

Sorumlu işleticinin değişmesi halinde keyfiyetin 24 saat içinde ve yukarıdaki fıkrada gösterilen şekilde bildirilmesi zorunludur.

İşleticiler, kendilerine bu konuda verilen görev ve yükümlülükleri, kendi sorumlulukları altında yöneticilerine devredebilirler.

Bu durumda işletici ve yönetici müştereken sorumlu olurlar.

Kamu kuruluşlarına ait tesislerin âmir ve müdürleri işletici gibi sorumludurlar.

MADDE 4 — İkinci maddedeki tesislerin sorumlu işleticileri, müesseselerinde sürekli veya geçici olarak çalıştırdıkları kimseleri ve bunların ayrılışlarını, örneğine uygun kimlik bildirme belgesi doldurarak, 24 saat içinde bağlı oldukları en yakın kolluk örgütüne bildirirler.

Kolluk örgütüne bildirilerek çalıştırılanlara, sorumlu işletici tarafından doldurulup onaylanan, örneğine uygun bir kimlik kartı verilir.

Kolluk görevlilerince her istenildiğinde bu kimlik kartının gösterilmesi zorunludur.

MADDE 5. — Binalarda kapıcı, kaloriferci, bekçi, telefoncu ve benzeri idari, teknik ve yardımcı hizmetlerde çalışanlar için, bunların işe başlamalarını izleyen üç gün içinde,

a) Bağımsız bir bölüm teşkil eden konutlarda oturan sahip veya kiracı,

b) Kat mülkiyetine tabi taşınmaz mallarda yönetici veya yönetim kurulunun bu konuda kendî adına yetkili kıldığı bir üy tarafından örneğine uygun kimlik bildirme belgesinin doldurulup mahallî genel kolluk örgütüne verilmesi zorunludur.

MADDE 6. — Şehir, kasaba ve köy sınırları içindeki;

a) Konutlarda oturmakta olanlar ile sürekli veya geçici olarak ve konutta kalarak çalışan hizmetçi, aşçı, mürebbiye, bekçi ve benzeri her türlü hizmetliler için aile reisi;

b) Bu kanunun ikinci maddesinde sayılanlar dışında kalan her çeşit ticaret ve sanat amacı güden işyerlerinde çalışanlar ve buralarda her türlü barındırmalar için işyerlerinin sorumlu işleticisi;

c) Öğrenci yurtları ve benzeri yerlerde çalışanlar ile bu yerlerde kalmakta olan öğrenciler için o yerin sorumlu işleticisi;

d) Resmî binalar ve müstemilâtında yatarak kalmalarına yer gösterilenler için yatılan dairenin yetkili âmiri tarafından örneğine uygun kimlik belgesi doldurularak üç gün içinde genel kolluk örgütüne verilmesi zorunludur.

ADALET KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Kimlik bildirme kanunu tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 ncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Tasarının 4 ncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Tasarının 5 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Tasarının 6 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

İÇİŞLERİ KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Kimlik bildirme kanunu tasarısı

MADDE 1. — Adalet Komisyonunun 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Adalet Komisyonunun 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Adalet Komisyonunun 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Adalet Komisyonunun 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Adalet Komisyonunun 5 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Adalet Komisyonunun 6 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin teklifi)

Konutun değiştirilmesi veya (b) ve (c) bentlerinde sayılan konut, işyeri ve yurtlarda çalışmakta veya barınmakta olanlar ile (d) bendinde belirtilen yerlerde kalanların ayrılmaları halinde de, yukarıdaki şekil ve süre içinde bildirim belgesi gereklidir.

Köylerdeki bildirimler kolluk örgütüne verilmeden evvel köy muhtarına onaylatılır.

MADDE 7. — Geçici yer değiştirmelerde ;

a) Konutlarda 30 günden fazla kalacak misafir için aile reisi ;

b) Yaylak ve kışlak gibi yerlere mevsimlik olarak göçenler için de aile reisi tarafından, örneğine uygun bildirim,

Üç gün içinde kolluk örgütüne verilir.

MADDE 8. — Kat mülkiyetine tabi taşınmaz mallarda, aile reislerinin bu kanuna göre dolduracakları her çeşit bildirimlerin birer örneği sorumlu yöneticiye verilir.

MADDE 9. — Bu kanun hükümlerine göre kimlik bildirme belgesini yetkili idareye vermekle yükümlü tutulanlar, kimliğini nüfus büvüyet cüzatını ve diğer resmî geçerli belgelerle ispat edemeyen kimseleri tesislerinde barındıramaz, konut ve işyerlerinde çalıştıramaz.

MADDE 10. — Kahvehane, oyun salonu, kulüp, lokâl ve benzeri yerlerde ve bu kanunun kapsamına giren diğer yatısız işyerlerinde, özel kurumları müsaade ettiği takdirde, ancak sahipleri ve çalıştırdıkları kimseler yatabilir, başkaları kalamazlar.

İskele, istasyon, hava meydanı, terminal, garaj benzin istasyonu ve benzeri kara, deniz ve hava ulaşım merkezleri ile fuar, panayır, sergi ve pazar kurulması gibi zorunluluk olan zaman ve yerlerde, sabahçı kahvesi ve benzeri diğer tesislere, bağlı olduğu kolluk örgütünü ve ilgili mahallî idarenin görüşü alınarak mahallî en büyük mülkiye âmiri tarafından geçici veya sürekli olarak izin verilebilir. Buralarda kalanlar için bildirim yapılmaz.

MADDE 11. — Kat mülkiyetine tabi taşınmaz mal yöneticileri ve kapıcıları, binalarında bildirim dışı kimselerin oturup oturmadığını, çalışıp çalışmadığını, garaj, kömürlük, boş daire gibi bölümlere saklanmalar, sığınmalar, bâzı eşya veya maddeleri gizlemeler olup olmadığını kontrol etmekle yükümlüdürler.

Bütün kat sahipleri ve kiracıları ile binada çalışanlar bu konularda yöneticiye yardımcı olmak ve gereken bilgileri vermek zorundadırlar.

Yönetici ve kapıcıların, bu kanuna aykırılıkları ve diğer şüpheli gördükleri hususları, bağlı oldukları genel kolluk örgütüne bildirmeleri gereklidir.

MADDE 12. — Bu kanunun bildirimlerle ilgili maddelerinin uygulama biçimi, söz konusu kimlik bildirme, belge, defter ve kartlarının şekli, muhtevası, verilmesi, alınışı, Adalet, İçişleri, Turizm ve Tanıtma ve Devlet İstatistik Enstitüsü işlerine bakan Devlet Bakanlıklarınca müştereken hazırlanacak bir Yönetmelikle gösterilir.

MADDE 13. — Bu kanunun 6 ncı maddesinin (a) bendinin köy sınırları içinde, 7 ncı maddesinin (a) bendinin süreyle bağlı olmaksızın ve (b) bendinin uygulanmasına karar vermekte,

a) Bir ilin tamamı veya bir kısmında Vali,

b) Ülkenin tamamı veya birden çok ili içine alan yerlerinde İçişleri Bakanı yetkilidir.

MADDE 14. — Bu kanuna göre verilecek belgeler ve yapılacak her türlü bildirimler, her çeşit vergi, resim ve harçtan muaftır. Mahkeme kararı olmadıkça, yetkili resmî örgütler dışında, hiç kimsenin bunlardan yararlanmasına müsaade edilemez.

MADDE 15. — İkinci ve üçüncü ve dördüncü maddelerin hükümlerine aykırı harekette bulunanlar 1 000 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Tekerrür halinde yukarıdaki cezanın iki katına hükmolunur.

(Adalet Komisyonunun değiştirişi)

MADDE 7. — Tasarının 7 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Tasarının 8 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Tasarının 9 ncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Tasarının 10 ncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Tasarının 11 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 12. — Tasarının 12 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 13. — Tasarının 13 ncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14. — Tasarının 14 ncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — İkinci, üçüncü ve dördüncü maddeler hükümlerine aykırı hareket edenler, üçyüz liradan bin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

(İçişleri Komisyonunun değiştirişi)

MADDE 7. — Adalet Komisyonunun 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Adalet Komisyonunun 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Adalet Komisyonunun 9 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Adalet Komisyonunun 10 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Adalet Komisyonunun 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 12. — Adalet Komisyonunun 12 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 13. — Adalet Komisyonunun 13 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14. — Adalet Komisyonunun 14 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — İkinci, üçüncü ve dördüncü maddeler hükümlerine aykırı hareket edenler, 500 liradan 2 000 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

(Hükümetin teklifi)

MADDE 16. — Beşinci madde hükmüne aykırı hareket edenler hakkında 500 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezasına, tekrür halinde bu cezanın iki katına hükmolunur.

MADDE 17. — Altıncı, yedinci, sekizinci, dokuzuncu, onuncu ve onbirinci maddelerindeki hükümlere aykırı hareket edenlerle; kimlik bildirme belgesinde gerçeğe uymayan bilgi verenler hakkında Türk Ceza Kanununun 526 ncı maddesi uygulanır.

MADDE 18. — Bu kanunda yazılı suçlara ilişkin davalar Sulh Ceza Mahkemelerinde görülür ve kanunî engelleyici bir sebep olmadıkça en geç bir ay içinde karara bağlanır.

MADDE 19. — 10 . 6 . 1930 tarihli ve 1704 sayılı Otel, Pansiyon, Ticarethane vesair Umumî Müesseselerde Oturan ve Çalışanların Hıviyet Varakası Vermeleri Mecburiyetine Dair Kanun ile bu Kanunun bazı maddelerini tadil ve tashih icrasına ve bir madde ilâvesine dair 14 . 1 . 1933 tarih ve 2099 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun yayım tarihi ile 12 nci madde gereğince hazırlanacak yönetmeliğin yürürlüğe giriş tarihi arasında geçecek süre içinde 1704 ve 2099 sayılı kanunların uygulanmasına devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu kanunun yayımı tarihinden sonra 12 nci maddedeki yönetmelik çıkıncaya kadar 5 nci madde ve 6 ncı maddenin (a), (c), (d) bentlerini gerekli görülen yerlerde uygulamaya İçişleri Bakanı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 3. — Bu kanunun 12 nci maddesinde belirtilen yönetmelik bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır.

MADDE 20. — Bu kanunun 6 ve 7 ncı maddeleri, 6 ncı maddenin (b) bendi hariç, 12 nci maddeye dayanılarak çıkarılacak yönetmeliğin yürürlük tarihinde, diğer maddeleri bu kanunun yayım tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 21. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

23 . 9 . 1972

Başbakan <i>F. Melen</i>	Devlet Bakanı <i>D. Kitaplı</i>	Devlet Bakanı <i>İ. Arar</i>	Devlet Bakanı <i>Z. Baykara</i>
Devlet Bakanı <i>İ. Öztrak</i>	Adalet Bakanı <i>F. Alpaslan</i>	Millî Savunma Bakanı <i>M. İzmen</i>	İçişleri Bakanı <i>F. Kubat</i>
Dışişleri Bakanı <i>Ü. H. Bayülken</i>	Maliye Bakanı V. <i>Z. Baykara</i>	Millî Eğitim Bakanı <i>S. Özbek</i>	Bayındırlık Bakanı <i>M. Öztekin</i>
Ticaret Bakanı <i>N. Talû</i>	Sağ. ve Sos. Y. Bakanı <i>K. Demir</i>	Güm. ve Tekel Bakanı <i>H. Özalp</i>	Tarım Bakanı V. <i>M. Erez</i>
Ulaştırma Bakanı <i>R. Danışman</i>	Çalışma Bakanı <i>A. R. Uzuner</i>	Sanayi ve Tek. Bakanı <i>M. Erez</i>	En. ve Tab. Kay. Bakanı <i>N. Kodamanoğlu</i>
Turizm ve Tan. Bakanı <i>E. Y. Akçal</i>	İmar ve İskân Bakanı <i>T. Toker</i>	Köy İşleri Bakanı <i>N. Sönmez</i>	Orman Bakanı <i>S. İnal</i>
	Genç. ve Spor Bakanı <i>A. Karaküçük</i>		

(Adalet Komisyonunun değiştirişi)

MADDE 16. — Beşinci madde hkmine aykırı hareket edenler, ktyz liradan bin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 17. — Altıncı, yedinci, sekizinci, dokuzuncu, onuncu ve onbirinci maddelerdeki hkimlere aykırı hareket edenler, kimlik bildirme belgesinde gerçeğe uymayan bilgi verenler hakkında, yüz liradan beşyüz liraya kadar hafif para cezasına hükmolunur.

MADDE 18. — Tasarının 18 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19. — Tasarının 19 ncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1. — Tasarının geçici 1 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 2. — Tasarının geçici 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 3. — Tasarının geçici 3 nc maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 20. — Tasarının 20 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 21. — Tasarının 21 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(İçişleri Komisyonunun değiştirişi)

MADDE 16. — Beşinci madde hkmine aykırı hareket edenler, 100 liradan 600 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 17. — Adalet Komisyonunun 17 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 18. — Adalet Komisyonunun 18 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19. — Adalet Komisyonunun 19 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1. — Adalet Komisyonunun geçici 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 2. — Adalet Komisyonunun geçici 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 3. — Adalet Komisyonunun geçici 3 nc maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 20. — Adalet Komisyonunun 20 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 21. — Adalet Komisyonunun 21 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

